



עת"א 9365/10/17 - איתן חייא נגד שרות בתי הסוהר, מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"א 9365-10-17 חייא(אסיר) נ' שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים ואח' תיק חיצוני:

בפני	כבוד השופטת עמיתה קלרה רג'יניאנו
עותר	איתן חייא (אסיר)
נגד	
משיבים	1. שרות בתי הסוהר 2. מדינת ישראל

פסק דין

1. העותר נידון למאסר של 20 שנים בגין הרשעתו בשורה של עבירות חמורות, בהן קשירת קשר לפשע, סחיטה, תקיפה, הלבנת הון ועבירות מס. העותר נושא מאסרו מ-17.03.2014. מסווג לקטגוריה א'. מוחזק באגף הפרדה מ-24.04.2014.
2. העותר מנוע שיחות טלפון, מ-6.12.15, למעט לעורכי דינו.
3. ב-5.11.17 החליטה נציבת בתי הסוהר להאריך ב-3 חודשים את התקופה בה ימנע מהעותר השימוש בטלפון (למעט לעורכי דינו).
4. על כך העתירה שבפניי, בגדרה טוען העותר כי החלטת הנציבה, לנתק אותו מבני משפחתו (אשתו, בנו ונכדתו) היא החלטה לא הגיונית, בשעה שאין בידי הרשות כל הוכחה שהוא ניצל את השימוש בטלפון לביצוע עבירה פלילית.
5. המשיב מתנגד לקבלת העתירה וסומך התנגדותו על חוות דעת גורמי מודיעין ממנה עולה



כי לעותר קשרים עם חברי אירגוני פשיעה והוא נקשר בסכסוך עם אירגוני פשיעה אחרים.

נטען, כי חרף החזקתו באגף הפרדה, במהלך מאסרו הצטבר אודותיו מידע בדבר קשרים

עם עבריינים, העברת מסרים, מעורבות בסמים, סכסוכים, מעורבות בפגיעה באחר, חשד לכוונות פגיעה באסיר ועקיפת המגבלות הטלפוניות.

6. נטען, כי לאור המידע בעניינו ועמדת משטרת ישראל גורמי המודיעין מעריכים כי קיימת

סכנה לשלומם של העותר ולשלומם של אחרים ומשכך, הומלץ על הצרת צעדיו לרבות

קשר טלפוני.

נטען, כי לא נמנעו מהעותר בקורים סגורים של אישתו, בתו ונכדתו אולם שונה הדבר

לגבי שיחות טלפון כאשר הצד השני אינו בשליטת המשיב. נטען, כי ההחלטה סבירה ויוצרת

איזון הולם בין הפגיעה בעותר לבין השמירה על שלום הציבור.

7. בדיון בפניי חזר העותר על טיעוניו.

בהסכמה הוצגו לעיוני פרטי המידע החסוי וחוות דעת של משטרת ישראל.

8. עובר לעתירה זו, הגיש העותר מספר עתירות בגדרן ביקש להסיר חלק מההגבלות שהוטלו

עליו. בעקבות כך, אושרו לעותר ביקורים פרטניים סגורים של בני משפחה מקרבה ראשונה.

נדחו העתירות שהתייחסו להגבלה האוסרת על העותר שימוש בטלפון (למעט לעורכי דינו)

ההחלטה האחרונה בנושא זה ניתנה ב-5.4.2016 (עת"א 14664-02-16). נדחתה הבקשה

לרשות ערעור (רע"ב 3235/16). עתירה מאוחרת יותר שהוגשה בקשר למניעה הטלפונית למנהלת בית הספר נמחקה בהמלצת בהמ"ש. (עת"א 50345-01-17)

9. ההחלטה של נציבת בתי הסוהר להאריך את ההגבלה האוסרת על העותר שימוש בטלפון

נסמכת על מידע וחוו"ד של משטרת ישראל "מהם עולה כי האסיר עשה שימוש לרעה

בשיחות טלפון וממשיך לעסוק בפלילים מתוך כותלי הכלא.. " ובהמשך נאמר בהחלטה



"...המשך מניעת השימוש בטלפון מהאסיר יסודה בקיומה של תשתית מודיעינית, לשם

מניעת פעילות פלילית ושמירה על שלום הציבור".

10. לאחר שבחנתי את החלטת הנציבה, את המידע החסוי שהוצג לעיוני ושמעתי טיעוני הצדדים,

הגעתי לכלל מסקנה כי דין העתירה להידחות.

11. השימוש בטלפון לאסיר הוא בגדר "טובת הנאה" הטעונה אישורו של מפקד בית הסוהר.

(ראה פקודת הנציבות 04.36.00 סעיפים 1(ב), 3 ו-6 וכו' רע"ב 5711/11 בר מוחה נגד שב"ס.

12. כידוע, תפקידו של בהמ"ש הדן בעתירות אסיר הינו בחינת חוקיות וסבירות ההחלטה

בלבד ואל לו להחליף דעתם בדעתו, ככל שהחלטתם עומדת במבחנים אלו.

13. מעיון במידע החסוי עולה כי הטעמים שהובילו את שירות בתי הסוהר להמשיך את

ההגבלה בשימוש בטלפון על העותר, הם סבירים ומידתיים. המידע החסוי מבסס חשש

לשלום הציבור המצדיק את ההגבלה שהוטלה על העותר.

14.

כעולה מהמידע שנצבר נגד העותר במהלך מאסרו וגם זה מהתקופה האחרונה, העותר

עקף באמצעות אסירים אחרים את המגבלות הטלפוניות המוטלות עליו.

אני תמימת דעים עם גורמי המודיעין כי הסרת המגבלה והרחבת המגע של העותר תגביר

את מסוכנותו.

המידע החסוי הוא זה שפורט בדף הפארפרזות שצורף לכתב התשובה.

הידיעות העיקריות המתייחסות לעקיפת מגבלות הטלפון והעברת מסרים מסתיימות בספרות 693, 836, 322, 017, 823, 835, 760, 675 ו-420.

סוף דבר, העתירה אינה מניחה תשתית שיש בה כדי ללמד על פגם כלשהוא שנפל בהחלטת הנציבה ומשכך אני מורה על דחיית העתירה.



פסק הדין ימסר לעותר ע"י קצין האסירים.

ניתן היום, ו' טבת תשע"ח, 24 דצמבר 2017, בהעדר הצדדים.